

El nou temple de portes obertes

Jesús marca l'abans i el després de la fe antiga i d'una nova manera de ser creient; de l'Antic Testament al Nou Testament. Quan, en aquest passatge, treu els mercaders del temple, treu de la casa del Pare un culte de venda de sacrificis amb els quals es pretén comprar Déu. Per què ho fa? Perquè la proposta de Jesús és un altre ben diferent: un nou temple que ja no és un edifici excloent, sinó el propi Jesús, com aclareix l'evangelista Joan.

Si Jesús és el temple, la fe ens marca el camí cap a Ell. Malgrat a l'Església veiem molt de mercadeig que ens pot indignar, també hi ha molts signes que ens omplen d'esperança: autèntics seguidors de Jesús que ens poden inspirar.

L'Esperit no necessita de temples i ritus, ens necessita a nosaltres. I ens necessita a tots i totes. El temple nou, Jesús, té les portes obertes a tothom, sense discriminació, i prova d'això és l'actitud constant de Jesús que veiem als Evangelis, d'acolliment i de perdó, sense exclusió.

I és que si ens sentim acollits, perdonats, estimats... sabrem acollir, perdonar, estimar. Al cap i a la fi, és el que fa Jesús amb el seu amor cap a nosaltres i l'actitud que vol en el seu temple de portes obertes.

Certament, la realitat més o menys propera, d'injustícies, odi, dolor, drames humans, violència... ens pot ensorrar l'ànim i l'esperança. Impregnem-nos, doncs, de l'amor de Jesús, per intentar escampar amor. Ens sentirem petits, però cada gra de sorra és important en el nou temple de Jesús, que podem anar construint amb Ell dia a dia.

M.J.H.